

PŮVODNÍ ÚVODNÍ SLOVO

Preložil DeepL a upravil Honza pre českú & slovenskú on-line skupinu <hawkins.support>. Editované Honzem 12may2023.

Dr. Dávid R. Hawkins, Kniha 1: 'Moc oproti Síle, přepracované vydání (2012)'

DRH používá neobvyklou stylizaci, v kombinaci s ním vymyšlenými slovíčkami, a pozice slov v jeho větách vyjadřují jejich závažnost. Z důvodu zachování tohoto DRH záměru, i Honza sa rozhodl byť mu věrný, a překlady připomínají spleť nestandardních stylizací, a nesprávné interpunkce, použité na oddelení vícenásobných myšlenek v jediné větě. Kdyby se byl DRH chtěl vyjadřovat jinak, tak by to bylo jinak, a Honzův překlad by se dal číst jako beletrie. Pri čtení, namísto tvrzení si 'to neseď', Honza doporučuje klást si otázku „Co je potřebné ve mne změnit, aby mi to sedělo?“

PŮVODNÍ ÚVODNÍ SLOVO

PŘEDSTAVTE SI, CO BY BYLO, kdybyste měli přístup k jednoduché odpovědi „ano“ nebo „ne“ na jakoukoli otázku, kterou byste chtěli položit. Prokazatelně pravdivou odpověď. Jakoukoli otázku formulovanou jako tvrzení.

Přemýšlejte o tom.

Je tu zřejmá odpověď: „Jana se schází s jiným mužem.“ („ANO/NE“). „Johnny říká pravdu o škole.“ (ANO/NE). Ale k tomu už je jen krůček: „Tohle je bezpečná investice.“ (ANO/NE). „Tato kariéra je hodna toho, abych se o ni snažil.“ (ANO/NE).

Co kdyby takový přístup měl každý?

Okamžitě se nabízí ohromující důsledky. Zamyslete se znovu. Co by se stalo s naším těžkopádným a příliš často chybným soudním systémem, kdyby existovala jasná, potvrzující odpověď na větu: „Neznámý je vinen, jak je obviněn.“ Co by se stalo? (ANO/NE)?

Co by se stalo s politikou, jak ji známe, kdyby si každý z nás mohl položit otázku: „Kandidát X má upřímně v úmyslu splnit tento předvolební slib.“ Co by se stalo s politikou, jak ji známe? (ANO/NE) – a všichni bychom dostali stejnou odpověď?

A co by se stalo s reklamou jako takovou?

Jistě chápete, o co jde. Ale ta myšlenka se rychle rozrůstá. Co se stane s nacionalismem („Národ X je ve skutečnosti oddán svržení demokracie.“)? S vládou („Tento zákon ve skutečnosti chrání práva občanů.“)?

Co se stane s větou „Šek je ve schránce“?

Pokud se, jak bylo řečeno, člověk naučil lhát hodinu poté, co se naučil mluvit,

pak by takový jev, o jakém diskutujeme, byl zrodem nejzásadnější změny v lidském poznání od počátku společnosti; proměny, které by způsobil v oblastech od komunikace po etiku, v našich nejzákladnějších pojmech, v každém detailu každodenní existence, by byly tak hluboké, že je těžké si vůbec představit, jak by vypadal život v následné nové éře pravdy. Svět, jak ho známe, by se nenávratně změnil, a to až k samým kořenům.

Kineziologie: -n. Studium svalů a jejich pohybů, zejména v oblasti tělesné výchovy. [Gk. kinesis, pohyb (kinein, pohybovat se) + -logie.]¹

Studiu kineziologie se poprvé dostalo vědecké pozornosti ve druhé polovině minulého století díky práci Dr. George Goodhearta, který byl průkopníkem oboru, který nazval aplikovaná kineziologie, poté, co zjistil, že neškodné fyzické podněty – například prospěšné doplňky stravy – zvyšují sílu určitých indikačních svalů, zatímco nevhodné podněty způsobují náhlé oslabení těchto svalů.² Z toho vyplývalo, že na úrovni hluboko pod pojmovým vědomím tělo „ví“ a prostřednictvím svalových testů je schopno signalizovat, co je pro něj dobré a co špatné. Klasickým příkladem, citovaným dále v této práci, je všeobecně pozorované oslabení svalů indikátorů v přítomnosti chemického sladidla; tytéž svaly zesílí v přítomnosti zdravého, přírodního doplňku.

Koncem 70. let 20. století Dr. John Diamond tuto specializaci zdokonalil do nové disciplíny, kterou nazval behaviorální kineziologie. Překvapivým objevem Dr. Diamonda bylo, že indikátorové svaly se posilují nebo oslabují v přítomnosti pozitivních nebo negativních emocionálních a intelektuálních podnětů, stejně jako fyzických podnětů.³ Úsměv vás v testu posílí, zatímco výrok „nenávidím tě“ vás v testu oslabí.

Než budeme pokračovat, vysvětlíme si podrobně, jak přesně se „testuje“, zejména proto, že čtenář si to jistě bude chtít sám vyzkoušet. Zde je náčrt postupu Dr. Diamonda z jeho knihy *Your Body Doesn't Lie* z roku 1979, který upravil podle klasického popisu v knize H. O. Kendalla *Muscles: Testing and Function* (Baltimore: Williams & Wilkins, 2. vyd., 1971).

K provedení kineziologického testu jsou zapotřebí dva lidé. Pro testování si vyberte přítele nebo člena rodiny. Budeme ho nebo ji nazývat vaším subjektem.

. 1. Nechte subjekt stát vzpřímeně, pravou ruku uvolněnou podél těla, levou ruku držte rovnoběžně s podlahou, loket rovně. (Pokud chcete, můžete použít i druhou ruku.)

. 2. Postavte se k subjektu čelem a položte mu levou ruku na pravé rameno, abyste ho zklidnili. Poté položte pravou ruku na nataženou levou paži subjektu těsně nad zápěstím.

. 3. Řekněte subjektu, že se pokusíte zatlačit jeho paži dolů, když se bude vši silou bránit.

. 4. Nyní tlačte na jeho paži dolů poměrně rychle, silně a rovnoměrně. Smyslem je tlačit právě tak silně, abyste vyzkoušeli pružinu a odraz v paži, ale ne tak

silně, aby se sval unavil. Nejde o to, kdo je silnější, ale o to, zda sval dokáže „zablokovat“ ramenní kloub proti zatlačení.

Za předpokladu, že se svalem není žádný fyzický problém a testovaný je v normálním, uvolněném stavu myslí a nepřijímá žádné cizí podněty (z tohoto důvodu je důležité, aby se testující neusmíval ani jinak neinteragoval s testovaným), sval „testuje silně“ – paže zůstane zablokovaná. Pokud se test opakuje za přítomnosti negativního podnětu (například umělého sladidla), „přestože nebudete pudit dolů o nic silněji než předtím, sval nebude schopen tlaku odolat a paže subjektu klesne na bok.“⁴

Pozoruhodným aspektem Diamondova výzkumu byla jednotnost reakcí jeho subjektů. Diamondovy výsledky byly předvídatelné, opakovatelné a univerzální. Bylo tomu tak i v případech, kdy mezi podnětem a reakcí neexistovala žádná racionální souvislost. Z naprosto neurčitých důvodů způsobily některé abstraktní symboly u všech subjektů slabý test, u jiných naopak. Některé výsledky byly matoucí: určité obrázky bez zjevně pozitivního nebo negativního obsahu způsobovaly u všech subjektů slabé testy, zatímco jiné „neutrální“ obrázky způsobovaly u všech subjektů silné testy. A některé výsledky byly důvodem ke značným domněnkám: zatímco prakticky veškerá klasická hudba a většina populární hudby (včetně „klasického“ rock and rollu) vyvolávala univerzálně silnou reakci, „tvrdý“ nebo „metalový“ rock, který se poprvé stal populární koncem 70. let, vyvolával univerzálně slabou reakci.

Diamond si letmo všiml ještě jednoho jevu, aniž by se však věnoval hlubší analýze jeho mimořádných důsledků. Subjekty, které poslouchaly nahrávky známých podvodů – Lyndona Johnsona, který se dopustil podvodu v Tonkinském zálivu, Edwarda Kennedyho, který se vyhýbal incidentu Chappaquiddick – byly všeobecně testovány jako slabé. Při poslechu nahrávek prokazatelných, pravdivých výroků byly jejich testy vesměs silné.⁵ To byl výchozí bod práce autora tohoto svazku, známého psychiatra a lékaře Davida R. Hawkinse. V roce 1975 zahájil doktor Hawkins výzkum kineziologické reakce na pravdu a na ne-pravdu.

Bylo zjištěno, že testované osoby nepotřebují vědomé seznámení s testovanou látkou (nebo problémem). Ve dvojité zaslepených studiích – a při hromadných demonstracích zahrnujících celé přednáškové publikum – testované osoby všeobecně reagovaly slabě na neoznačené obálky obsahující umělé sladidlo a silně na identické obálky s placebem. Stejně naivní reakce se objevila i při testování intelektuálních hodnot.

Zdá se, že jde o formu společného vědomí, spiritus mundi, nebo jak to Hawkins nazývá po vzoru Junga „databází vědomí“. Fenomén, který tak běžně pozorujeme u jiných společenských živočichů – kdy se ryba plovoucí na jednom okraji hejna okamžitě otočí, když její druhové o čtvrt míle dál prchají před dravcem – se týká v jistém podvědomém smyslu i našeho druhu. Existuje prostě příliš mnoho zdokumentovaných případů, kdy se jedinci důvěrně seznámili s informacemi, které na vlastní kůži zažili vzdálení cizinci, než abychom mohli popírat, že existují i jiné formy sdíleného poznání než ty, jichž bylo dosaženo racionálním vědomím. Nebo možná jednodušeji: stejná jiskra vnitřní subracionální moudrosti, která dokáže rozlišit zdravé od nezdravého, dokáže rozlišit pravdivé od nepravdivého.

Jedním z velmi sugestivních prvků tohoto jevu je binární povaha reakce. Hawkins zjistil, že otázky musí být formulovány tak, aby odpověď byla zcela jasně ano nebo ne, podobně jako nervová synapse, která je zapnutá nebo vypnutá; podobně jako nejzákladnější buněčné formy „vědění“; podobně jako mnohé z toho, co nám naši nejmodernější fyzikové říkají, že je základní povahou univerzální energie. Je lidský mozek na nějaké prvotní úrovni podivuhodným počítačem propojeným s univerzálním energetickým polem, který ví mnohem víc, než ví, že ví?

Ať už je to jakkoli. Jak výzkum doktora Hawkinse pokračoval, jeho nejpłodnějším objevem byl způsob kalibrace stupnice relativní pravdy, podle níž lze intelektuální postoje, tvrzení nebo ideologie hodnotit v rozmezí od 1 do 1 000 bodů. Lze říci: „Tato položka (kniha, filozofie, učitel) se kalibruje na 200 (ANO/NE), na 250 (ANO/NE)“ a tak dále, dokud kalibraci neurčí bod běžné slabé odezvy. Obrovský důsledek těchto kalibrací spočíval v tom, že poprvé v dějinách lidstva bylo možné ideologickou platnost hodnotit jako vrozenou kvalitu jakéhokoli předmětu.

Během dvaceti let podobných kalibrací byl Hawkins schopen analyzovat celé spektrum úrovní lidského vědomí a vytvořit fascinující mapu geografie lidské zkušenosti. Tato „anatomie vědomí“ vytváří profil celého lidského stavu a umožňuje komplexní analýzu emocionálního a duchovního vývoje jednotlivců, společností i celé rasy. Takto hluboký a dalekosáhlý pohled poskytuje nejen nové pochopení cesty člověka ve vesmíru, ale také vodítko pro nás všechny, kde se nacházíme my i naši bližní na žebříčku duchovního osvětlení a na našich osobních cestách za tím, kým bychom se mohli stát.

Dr. Hawkins v tomto svazku přináší tyto plody desítek let výzkumu a vzhledu do pronikavého osvětlení převratných objevů v oblasti pokročilé částicové fyziky a nelineární dynamiky. Poprvé v našich západních intelektuálních záznamech ukazuje, že chladné světlo vědy potvrzuje to, co mystici a světci vždy říkali o sobě, Bohu a samotné podstatě reality. Tato vize bytí, podstaty a božství představuje obraz vztahu člověka k vesmíru, který je jedinečný svou schopností uspokojit duši i rozum. Je zde bohatá intelektuální a duchovní úroda, mnoho, co si můžete vzít, a ještě více, co si můžete dát.

Otočte stránku. Budoucnost začíná právě teď.

E. Whalen, editor

Bard Press

Arizona, 1995

Následující část: [Původní Předmluva](#)